

Publicerad 2009-06-06 17:10 av Skye

Ögonblicksmagi

Känslan av lätthet följer mig ut från yogasalen och ner i tunnelbanans myller. Jag svävar fram, ingenting känns omöjligt och kroppen känns medgörlig trots smärtan i muskler och leder. Jag känner mig lätt som en fjäder och fötterna rör sig av sig själva några centimeter ovan mark. Jag har svårt att förstå att kroppen för bara några dygn sedan kändes blytung och ångestfylld och omöjlig att rubba.

Jag stannar upp och känner efter. Något fattas. Det dröjer några ögonblick innan jag inser att den jag inväntar faktiskt inte dyker upp. Min skugga, min förföljare, min ständige följeslagare Ångesten har försvunnit någonstans på vägen mellan yogasalen och tunnelbanestationen.

Det väcker först en känsla av osäkerhet. Finns han här någonstans, gömd bakom ett hörn eller svävande högt ovanför mitt huvud, färdig att anfalla så snart jag ger ifrån mig minsta tecken på sårbarhet? Beredd att kväva min själ med sin välbekanta svarta svepning. Men nej, han kommer inte. Inte just nu.

Hans frånvaro är lika oväntad som välkommen, lika obekant som befriande. Känslan får mig att vilja dansa där nere på perrongen bland alla torsdagsstressade människor. En lyckodans för att fira känslan av befrielse, för att dra ut på den så länge det bara går innan ångesten hinner ikapp. Jag njuter av tidsfristen, av ögonblicket och bara är i nuet.

Det går lätt att andas, stressen har runnit av och känslan följer mig hela vägen hem. Ett missat tåg gör ingen skillnad. Det går fler tåg, det finns fler vägar i livet och någon av dem kommer att leda mig rätt.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Skye med Poeter.se id #15513 innehar upphovsrätten